

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 8 kor
Fél évre . . . . . 4 kor
Negyed évre . . . . . 2 kor
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Nyilttér pótlóára 50 fillér.

Magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Feloldó szerkesztő:	Főszerkesztő:	Kiadó és laptulajdonos:
ZRÍNYI KÁROLY.	MARGITAI JÖZSEF.	STRAUSZ SÁNDOR.

Költözés és kivándorlás.

Írta: Bernát István országgyűlési képviselő.

A híres Wallenstein idejében, akinek táborában nem kevesebb, mint négy regiment magyar katoná szolgált s kereste kenyerét nyomoruságával, nem egyszer vére hullásával, az a nóta járta:

Szegény embernek olcsó a vére,
Két-három krajcár a napi bére.

Ez mutatja azt, hogy szeretett hazánkban már hajdanában is vándoroltak ki elegendő azért, hogy odakünn keressék kenyerüket olyan munkával, olyan áldozatokkal, amilyenre a mai kor fia ugyan nem adná magát. Azt is láthatjuk, hogy a régi jó időkben gyengén forgott a pénz, szűkösen fizették a fáradságot, sőt vért.

Mindamellét nem akarjuk azt mondani, hogy a kivándorlás, melynek ügyével képviselőházunk a múlt napokban gróf Andrássy Gyula belügyminiszter törvényjavaslata kapcsán foglalkozott, ne volna közéletünknek mélyesége se, fekele folja. Nagyon is abban a véleményben vagyunk, hogy ellene meg kell tenni, amit lehet, próbáljuk is és pedig nemcsak az által, hogy igyekszünk javítani a szegény nép helyzetén, minden rendelkezésre álló eszközzel, hanem azáltal is, hogy a kivándorlókat, hacsak lehetséges, vissza akarjuk telepíteni az elhagyott ősi hazába.

A kivándorlási törvényjavaslat parlamenti tárgyalása során az a nézet domborodott ki, hogy a kivándorlást egyvonallra helyezni a szabad költözéssel nem helyes, sőt egyenesen veszedelmes próbálkozás. A költöző, ki az országban egyik helyről a másikra teszi át lakását, nem is kísérelte meg azt, hogy ezúton kötelezettségeitől, melyekkel

az államnak tartozik, mentesüljön, ellenben a kivándorlásnál, ha nem is mindig, de nagyon sokszor ez az igazi cél. Reá kellett tehát mutatnunk arra, hogy ha jogilag nem is lehet őket arra kényszeríteni, de erkölcsileg a kivándorlók kötelezve vannak kegyelettel és hálával gondolni az elhagyott hazára, mert itt szereztek a munkabírást, az erőt, a szorgalmat és takarékoságot, melylyel az új hazában jövedelmüket megalapozták.

A törvényjavaslat szerkesztői nem hittek azt, hogy ezzel a kivándorlás forrásait bedugják, ez hiú erőködés lenne. Egyetlen törvénnyel, egyetlen intézkedéssel ily eredményt elérni lehetetlen. Évek, sőt évtizedek gondos munkája, okos nézeti politikája segíthet csak oda bennünket, hogy a kivándorlás állandóan megcsappanjon, talán meg is szűnjék. Ne mondja nekem senki, hogy ez lehetetlen! Előttünk áll a németek példája, amely országból évszázadokon keresztül tömérdek ember vándorolt ki s már dacára annak, hogy a népesség erősen megszorodott, több a be, mint a kivándorló Németországban. A javaslat parlamenti tárgyalásánál nem egy érdekes eszme merült fel. Török Kálmán az erkölcsi kötelek megszüntetését és azoknak az eseteknek közhírré tételét sürgette, amelyek túl az Óceánon szerencsétlenül járt honfitársaink szomorú sorsáról beszélnek.

Egy másik szónok, ki maga is katolikus pap, érdekes megokolás kíséretében azt a javaslatot adta elő, hogy miután a papi javakat annak idején királyaink közcélok szempontjából adták át a főpapságnak, helyénvaló volna, ha azokat felhasználók a kivándorlásnak csökkentésére. Örök bérleteket óhajtana állítani a földművesek részére.

Mi csak a bérlő társaságok felkarolását akarjuk. Ebben az irányban éppen a Magyar Gazdaszövetség kezdeményezésére megindult a munka s az első kettő éppen egy katolikus püspökség támogatása mellett jött létre. Miért ne követhetnék e példát a többiek, miért ne vállalkozhatnának önként olyan nemzeti missióra, amire később talán törvény, vagy a viszonyok nyomása szorítaná őket.

Ez így sokkal szebb, hazafiasabb, nemesebb lenne és hisszük, hogy az illetékesek meg is fogják érteni az idők szavát s meghozzák azt az áldozatot, amely nekik tulajdonképpen semmibe sem kerül, sőt talán még csak biztosítja jövedelmeknek szaporodását.

A vármegyei tisztviselők státuszrendezése.

A vármegyei tisztviselők országos egyesületének megbízásából Issekutz Aurél, Krassó Szörény vármegye alispánja, javaslatot készített, amelyet az egyesület választmányának ülése pénteken, m. hó 23-án, közgyűlése pedig szombaton m. hó 24-én tárgyalta.

A javaslat, mely az eddigi első aljegyzői állásból második főjegyzői állás szerkesztését tervezi, a következőképpen osztja be a szolgálati idő alapján az országos státuszba egyesítendő és ugyanazon állásban automatikusan előlépő tisztikart; a beosztás szerint volna:

az V. fizetési osztályban 21 alispán; 21 főjegyző, 21 árvaszéki elnök, 21 főügyész, 14 másodfőjegyző, — 38 árvaszéki ülnök, 62 főszolgabíró;

a VII. fizetési osztályban 42 főjegyző, 42 árvaszéki elnök, 42 főügyész, 37 másod-

T A R C A.

A kucséber.

Írta: Sas Ede.

I.

A nagy étterem villamos lámpái már csak kevés vendégre hintették fehér világosságukat. Lassankint fölkerelkedtek az asztalok mellől a virágos szép asszonyok, tündé leányok, akiknek arca mind rózsásabb lett a zene édes mámorától és a bortól, melyben piros ajkuk megfűdött. Dér Flóris azonban, aki egyedülült az egyik sarokasztal mellé húzóda: nem is látta ez eleven rózsáskert virágait, nem hallotta talán a csapongó zenét sem. Homlokát tenyerébe hajtvva, tompa kábulatba merülve ült és csak akkor eszmélt föl, amikor egyszerre csönd támadt körülötte. A vendégek mind távoztak és a cigány elhallgatott. A primás éppen készült, hogy tokjába csukja a hegedűjét.

A fiatal férfi odaintette magához a cigányt. Hadd húzza neki kivilágos kivrirradt. Karcsu nyaku füveket tetétt az asztalra. S egymásután gyújtott a sötét, vastag pirosvörös szivar-rudakra. Mulatott. De nem úgy, hogy ő maga is vidám

nótázásba kezdett volna, amikor a legvigabban, legszilajabban húzta a cigány. Ő csak hallgatta a körülötte tomboló dalvihart. Az ő utolsó éjszakája hatyudalait...

Mert Dér Flóris el volt tőkélve, hogy ez lesz az ő utolsó éjszakája. Ugy olvasta valamiregényben, hogy a tönkrement földes úr az utolsó szaszát odadobta a cigánynak — s azután főbe durantotta magát. S azzal vége volt a mulatságnak. Ezt igazán szép halálnak tartotta. Ilyen csinos halált szánt ő magának is...

II.

Az árverést délelőtt tartották meg a kissé már rozoga kastélyban, amely szeliden emelkedő dombról nézett a rónaságra, — a régi földesurak boldog birodalmára. A birtokot a szomszéd szeszgyáros vette meg, aki udvariasan felajánlotta a lakást Dér Flórisnak, ameddig neki tetszik. A kivándorló földesurat persze semmiféle hatalom nem lett volna képes az alatt a tető alatt megtartani. Zsebében a pár szaszall, amit a végrehajtó a kezébe nyomott, szietelt felülni a legelső vonatra.

De hát hova?

Először is a városba. A vendéglőbe. A mámorba. S azután a halálba...

Mi más is maradna számára hátra? Talán az atyafi nyakán élősködők? Vagy deresedő fő-

vel nyakába varrja magát valami leányzónak, aki hajlandó őt eltartani, csakhogy férjhez mehessen? Vagy pedig sorra járja befolyásos ismerőseit, hogy dugják be valami hivatalba — amihez voltaképp nem ért, csak ingyen szedné föl a fizetését.

Eh! sokkal becsületesebben cselekszik, ha egy darabka ólommal véget vet mindennek.

A gazdálkodáshoz ugyan értene. Mikor átvette az apjától rámaradt birtok vezetését: eleinte szép siker is jutalmazta a fáradozását. De aztán elragadták a nagyúri élet szenvedélyei. Most már visszatérne az ekeszervához. De hát most már egy barázdája sincs, amibe az ekeszervát beleakassza...

Csak az a föld lesz az övé, ami a koporzó-jára fog hullani a véres teste fölött...

Ebben a percben egy hang tűtötte meg a fülét: — Nem parancsol, nagyságos uram? Tessék megtenni egy számot. Bizonyosan megnyeri!...

Felpillantott. Egy kucséber állott előtte; nyakában a tarka cukrosságokkal teli kosárral, kezében a számmal csörgő zacskót rázogatva...

Flóris belenyult a zacskóba, hogy kivigyen egy számot. Akkor egyszerre fölismerte a hálalót: — Nini! Őn az, Leipzig?

A tőprődött emberke ősz szempillái alól vizsga pillantást vetett a mulató gavallérra. S ő is hangosan felkiáltott:

főjegyző, 21 főorvos, 115 árvaszéki ülnök és 184 főszolgabíró;

a VIII. fizetési osztályban 36 másodfőjegyző, 42 főorvos, 115 árvaszéki ülnök és 184 főszolgabíró;

a X. fizetési osztályban 375 írnök;

a XI. fizetési osztályban 761 írnök.

A vármegyei aljegyzők, — ideértve az árvaszéki jegyzőket is — úgy nemkülönbön a szolgabírák a VIII. és IX. fizetési osztályokba soroztatnak és összes létszámuk a fizetési osztályok között egyenlően osztatik meg. — Ha azonban ezen állásoknak összes száma egyenlően fel nem osztható, a főlös számú állást a VIII. fizetési osztályba kell sorozni.

A járási orvosok (vármegyei alorvosok) a IX. és X. fizetési osztályba soroztatnak és összes létszámuk a fizetési osztályok között egyenlően osztatik meg. Ha azonban összes számuk egyenlően fel nem osztható, a főlös számú állást a IX. fizetési osztályba kell sorozni.

Az ügyészek, helyesebben alügyészek (árvaszéki ügyészek) a VIII. fizetési osztályba soroztatnak.

A levéltári fogalmazói vizsgával bíró vármegyei főlevéltárnok, illetve levéltárnokok a VIII. fizetési osztályba soroztatnak, amennyiben azonban a levéltári fogalmazói vizsgát le nem tették, a IX. fizetési osztályba soroztatnak.

A jelenlegi árvaszéki fogalmazók és közigazgatási gyakornokok, — akik vármegyei tisztviselők — együttes létszámot alkotnak. Fizetés természetével bíró évi segélydíjuk 1300 és 1600 korona összegben állapítatik meg.

Az árvaszéki fogalmazók és közigazgatási gyakornoki állások közül azok összes számának 50—50 százaléka az 1600 és illetve az 1300 koronás segélydíj fokozaliba osztatik.

Az alispánok a fizetésen és járulékaikon kívül 1600 koronát a főszolgabírák 600 korona működési pótlékban részesülhetnek.

K Ü L Ö N F E L É K .

— **Kinevezés.** Zalavármegye főispánja dr. Szabó Zsigmond perlaki körorvost lb. járásorvosnak nevezte ki.

— Dér Flóris: Hogy nem ismertem fel azonnal! Hiszen ön alig változott. De hogy ismert ön rám. — mert én buzeg megváltoztam. Nem az vagyok már, akivel ön együtt sétált a fényes nizzai tengerparton...

Flóris nagyon is jól emlékezett a bűbajos hetekre, amiket az örök virulás hazájában töltött. Sokat sétált akkor Leipziggerrel, a gazdag kereskedővel, a tündöklő paloták során, a fényes leveleű olajligetek között. Persze. Leipziger úrnak akkor nem lógott a nyakában a datolyás kosár...

— De hát hogy jutott ön ennyire? kérdezte tőle álmélkova.

(Magában pedig arra gondolt: hogy ez az ember neki is fölteheti ezt a kérdést...)

— Hát egy kicsit tönkre mentem, vonogatta a vállát az öregeske. Egy pár rossz vállalat elvitte minden vagyonomat.

— S volt önnek ereje hozzá, hogy nyakába kösse a kosarat s neki induljon ennek az új életnek.

— Hát mit tettem volna egyebet?

Dér Flóris egy pár erőset szippantott a szivarjából.

— Például — hogy véget vessen mindennek.

— Talán, hogy megöljem magamat? Mentek Isten! tiltakozott hangosan a volt nagykereskedő. Nem, erre igazán nem gondoltam. Tudja, nagyságos uram: az ember olyanná legyen mint a gummi labda. Ha földhöz csapja a sors, annál magasabbra kell ugornia i... Most az éjszakákat

— **Eljegyzés.** Prostenik Gusztáv helybeli vaskereskedő eljegyezte Imrey Mariska kisasszonyt Dekánovecen.

— **A tanítás megkezdése.** A helybeli állami polgári fiú- és leányiskolában, valamint az iparostanonciskolában, — mely intézetek a Csáktornyan fellépett vörhenyjárvány miatt október hó 19-től zárva voltak, — miután az uralkodó vörhenyjárvány megszűnt, a rendes tanítások a holnapi nappal (november hó 30) újból megkezdődnek. Különösen figyelmetnek a helybeli iparosok, kereskedők, hogy tanoncaikat a holnapi naptól kezdve rendszeresen küldjék el az iskolába, nehogy büntetés érje őket.

— **Halálozás.** Kovács Rezső, a I. év január hó 1-én szervezett balatonfüredi járás főszolgabírája, mint részvételt értesülünk, f. hó 24-én éjjel egy budapesti szanatoriumban meghalt. Az elhunyt főbíró hosszú időn át volt a perlaki járás főszolgabírája s perlaki tartózkodása alatt ezen exponált helyen kiváló tapintatával, erős kötelességtudásával és társadalmi szereplésével rendkívül népszerű tagjává vált Alsó-Muraköz társadalmának, melynek széles körében halálhíre mély részvételt kellett. Elhunytá alkalmából a következő gyászjelentést tettük: Özv. Kovács Rezsőné szül. Fáy Kornélia Mária mint az elhunyt neje, ifj. Kovács Rezső, László, Juliska és Károly mint gyermekei, Torma Ferenc és neje szül. Kovács Neili, özv. Wlassits Lajosné szül. Kovács Mária, Lóke István és neje szül. Kovács Hermina, Fáy Gábor és neje mint testvérei, illetve sógorai és sógornői, mind a magunk, mind a többi rokon nevében fájdalomtól tört szívvel jelentjük, hogy a szeretett jó férj, édesatyja, fivér, sógor és rokon idsb. Kovács Rezső balatonfüredi járás főszolgabírája, Zalavármegyei törvényhatósági bizottsági tag, folyó hó 24-én, reggeli 4 órakor életének 50-ik, boldog házasságának 7-ik évében hosszas szenvedés után az Urban csendesen elhunyt. A kedves halott földi maradványai f. hó 26-án, d. e. 10 órakor fognak a keresési temető halottas házában a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és Nemeskaptalanotiba szállítatván folyó hó 27-én, újlagos beszentelés után az oltani családi sírboltba örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent

járom ezzel a kosárral. Kuporgatom a garast. De nemcsak a újra egy kis boltot nyitok. Fölviszi a dolgomat az Isten... No hát, nagyságos uram, tegyen meg egy pár számot. Meglássá, bizonyosan nyerni fog...

És Dér Flóris régi jó ismerőse kedvéért megakart egy csomó számot. De egymásután vesztett. Utóljára maga a volt nagykereskedő fogta meg a kezét:

— Hagyja már abba, kérem! Ugy látszik, nem szerencsés a játékban...

Flóris mosolyogva nézett rá:

— Nincs igazá, Leipziger. Mert ha most vesztettem is, de maga nem is képzeli, hogy mennyit nyertem...

S most már igazán jóleső derű töltötte el a lelkét. Józan volt. Intett a cigányoknak, hogy kotródhatnak.

III.

Éppen annyi pénze maradt még, hogy elutazhatott egy jó ismerősehez, Gernyeszegi báróhoz:

— Kedves barátom — mondotta neki. Hallom, hogy egy gazdatiszti állás van nálad úr-sédesben. Hát én pályázom erre az állásra. Nem valami jó ajánlóléve ugyan az én múltam egy gazdaság vezetésére. De hát hidd el, hogy én nem a gavallér ment tönkre, nem pedig a földesur... Hát azt hiszem mindenesetre próbát tehetek velem. Nem fogod megbánni...

miseáldozat folyó hó 28-án, d. e. 10 órakor fog a nemeskaptalanotli plébánia templom-fog a Mindenhatónak bemutatattani Budapest, 1908. nov. hó 25. Áldás és béke poraira!

— **A latin tanszék.** A helybeli áll. polgári fiú iskolában tanítandó latin nyelv tárgyában megindított mozgalom újabb mozzanatához érkezett. Oda fejlődött, hogy a kiküldött bizottság dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő elnöklete alatt f. hó 26-án újabb gyűlést tartott, mely a felterjesztendő memorandum szempontjaiban történt megállapodás után, az emlékiratnak rendeltetési helyére juttatása tárgyában is halálozta. A kérés gerince, hogy oly polgári iskolai tanár állíttassék be a helybeli polgári iskolához, ki a latin nyelvet tanítani tudja vagy ha külön óraadó középiskolai tanárt alkalmaznának, ezt a miniszterium állandó szubvencióval segélyezze. Persze a dolognak legegyszerűbb megoldási módja, más városokhoz hasonlóan, az lenne, ha erre a helybeli zárda lelkeszei közül valaki vállalkoznék. Miután azonban ez fizikai okokból kivihetetlen, világi tanerőt kell kombinációba hozni. A mozgalom sikere iránt Horvátországban is érdeklődnek, mert a varasdi a folytatólagos vasúti állomásokon alkalmazott vasúti tisztviselők várva-várják az ügy kedvező elintézését, mert ebben az esetben fiaikat mind Csáktornyára adják a polgári iskolába, ahová naponként külön iskolai vonatokon szállítanak őket. A mozgalom élén Simon Lajos táblai bíró áll, ki a küldöttséget is vezetni fogja.

— **Hírek a községházáról.** Csáktornya nagyközség képviselőtestülete Petrics Ignác községi bíró elnöklete alatt f. hó 23-án közgyűlést tartott a következő tárgysorozat-tal: 1. Helyhatósági állatorvosi állást rendszeresített évi 1200 kor. fizetéssel. 2. A kisedővoda államosítása ügyében határozatilag kimondotta, hogy a miniszterium által kívánt építkezéseket nem foganatosíthatja és az épületfenntartási és azzal járó egyéb költségek viselését nem vállalhatja, hanem igen is átengedi az államnak 1-ör az óvoda 6000 kor. alapvagyonát, 2-ör kötelezi magát a 3%-os óvodai pótladó viselésére, 3-ör a már korábban felajánlott buzasi óvoda utáni évi járulék helyett 600 koronát biztosít. 3. A tűzoltó szertár mögötti ivlámpa áthelyezését az e tárgyban kiküldött bizottság javaslatához képest mellőzni rendeli és ugyancsak a bizottság javaslata folytán a Löbl- és Mastnák-féle házak, valamint több helyen is lámpák kicserélése, illetve áthelyezését rendelte el. 4. Szvacsina István helypénzszedési jogbérő felmondását ezen bérletre vonatkozólag a felszámoló bizottság rendelkezéseire való tekintettel elutasította. 5. Coneff Tonasseff Iván zöldségkertész droganszelei lakos abbéli kérelmét, hogy neki a Szeiwerth-féle kórházalap ingatlan és a zalavári-út mentén fekvő közlegelőből 8 és fél hold terület bérletre átengedessék — elutasította, hanem neki a képzede melletti bérben levő szántóföldről kellő nagyságú területet bérletre biztosított. 6. Az új közegészségügyi törvény rendelkezéseire képest javaslatot tesz a járási hatóságnál, hogy a községi orvos részére lakbér fejében az áll. tisztviselőket Csáktornyan megillető IX. díj-osztálybeli lakásbér, látogatási díj fejében 2, rendelési díj fejében 1 kor. (éjjel kétszeres) állapíttassék meg. 7. Zalaegerszeg r. t. város képviselőtestületének a Balatonparti vasút folytatólagos kiépítése s a Boba—csáktornyai vonal átépítése tárgyában hozott határozatához hozzájárul és az e tárgyban a

kormányhatóságokhoz menesztendő küldött-ségben képviselheti magát. 8. Elhatározta, hogy a kórház építkezési ügyben nagyobb mozgalmat indít és e tárgyban a vármege törvényhatóságának támogatását is kikéri. 9. Községi törzsvagyon elidegenítése tárgyában érdemleges határozathozatalra a jövő közgyűlést tűzte ki.

— **Házasság.** Molnár Ferenc a helybeli Mráz Testvérek fűszerkereskedő cég könyvelője f. hó 28-án kötött házasságot Marsiú Slavica kisasszonnyal.

— **A tűzoltó-egyesület védekezése.** Hogy a városi lovak a Scheiber-féle tűzeset alkalmával kéznél nem voltak, a közs. bíró állításával szemben nyilatkozatot veltünk jegyzőkönyvi kivonat alakjában, melyben a tűzoltói parancsnokság határozottan fenntartja, hogy a kocsis nem a saját elhatározásából tartotta akkor este a lovakat a szegények házában, hanem a helyettes bíró egyenes utasítására; minek következtében akadályozva volt a tűzoltóság a gyors és pontos megjelenésben. Ebből kifolyólag helyteleníti tehát a városbíró nyilatkozatának tendencióját s rossz néven veszi a városbíró fellépését, mellyel a védekezés örve alatt «alaptalan satyrikus mondataival» a közvéleményt megtéveszti s a tűzoltóságot, melynek 35 évi önzetlen működéséről Kassa, Ujvidék s más városok tűzoltóságai személyes meggyőződésük alapján a legdicséretebben nyilatkoztak. Végül azt az óhaját fejezi ki a parancsnokság, álljon a városbíró a tűzoltóság elére s évenyestse tehetségeit a tűzoltóság szervezése tekintetében, ha a tűzoltóság vezetése körül annyi fogyatékoságot talál.

— **Játékony adakozás.** Egy ritka, nagy-méretű adományban részesült Csáktornya és közvetlen környéke s fokozza az adomány értékét és becstét az a körülmény, hogy a 410 kor., mely összeget egy névtelen adakozó küldött Bécsből, csak Z aláírással érkezett Csáktornyára. A 410 K-t játékony cílokra szánta a nemesszív adakozó s juttatta Csáktornya előjáróságához azzal a kéréssel, hogy azt a szomszéd községek között ossza ki. A levél intenciói szerint ebből az összegből Csáktornya 240, Zala-ujvár 50, Szászko és Drávaszentmihály 30—30, Pusztafa 20 és Nagyfalva, Senkovec, Zrinnyfalva s Nyírölggy 10—10 K-t kap. Miután a névtelen adakozó semmiféle elismervényt a pénz átvételéről nem kér s csak a Muraköznek azt a számát kívánja be, melyben az adakozás publikálva van, amikor ezt az örvendetes tényt nyilvánosságra hozzuk, egyúttal Csáktornya nagy-községnek s a fennebb említett többi községek előjáróságainak is leghálásabb köszönetét tolmácsoljuk. A mai korban magában véve is ritka esemény az ily nagyobb adomány s annál értékesebb, mert Bécsből jön s hozzá — mint sejtik — katonakézből. Mint halljuk, a kölcsönös megállapodás szerint ezt az összeget a kórházalap gyarapítására fordítják.

— **A Zalavármegyei Közművelődési Egyesület akciója.** Már e napokban küldi szét gróf Batthyány Pál főispán a «Zalavármegyei Közművelődési Egyesület» elnöke a százharminc tagból álló igazgató választmány első ülésének meghívóit. Ezen ülésben indítja meg az egyesület gyakorlati tevékenységét és állapítja meg első munkatervét. E helyen is felkéretnek az érdekeltek, hogy a még künnlevő taggyűjtő iverket mielőbb gróf Batthyány Pál elnökhöz Zalaegerszegre beküldeni sziveskedjenek.

— **Dohánybeváltás.** A csáktornyai járás területén termelt dohány beváltása f. év november hó 30-tól — december hó 23-ig bezárólag fog megejtetni Csáktornyan.

— **Veszélyes fenyegetés.** F. hó 8-án az esti órákban Jursics János őrségi lakos — Hruska Flórián és Jambrosics Jakab ugyanottani lakos, éjjeli őrk ellen pisztolyt fogott és azokat lelővéssel fenyegette. Jursics a helyi bíróságnál feljelentett.

— **Válaszbélyeg helyett szelvény.** A nemzetközi postaforgalomban a válaszbélyegre nézve egy igen üdvös intézkedés történt már régebben, azonban a nagyközönség, mint már több ízben volt alkalmunk tapasztalni, nem tud róla. Ugyan a külföldre küldött levelek válaszbélyegének beváltásánál a címzett sok kellemetlenségnek van kitéve. Ezt akarja a posta megszüntetni azon intézkedésével, hogy «nemzetközi válaszdíj szelvényeket» bocsátott ki, melyek 28 fillérért minden postahivatalnál kaphatók és a levélhez mellékelve, azon országokban, melyek ezen egyezményhez hozzájárultak, 25 fillér értékű bélyegért a címzett által bet cserélhető.

— **Herceg Ferenc felhívása a közönséghez.** A Petőfi Társaságnak a Petőfi ház javára kibocsátott 1 koronás sorsjegyet Herceg Ferenc elnök a következő lelkes felhívással ajánlja a magyar közönség figyelmébe: «Ti magyar ifjak, emlékeztetek meg róla, hogy a márciusi ifjúság vezére ébresztette fel halálos alétségéből a nemzetet. Ti magyar nők, emlékeztetek meg róla, hogy Petőfi a világirodalom egyetlen nagy költője, akinek legszébb dalait a tisztá hitvesi szerelem ihlette meg. Ti magyar férfiak, ne feledjétek, hogy Petőfi költeményeit harminc nemzet nyelvén olvassák. Akinek iróttala gazdagabb hadizsmánnyt hódított nemzetének, mint a diadalmas hadvezér kardja; aki életében gazdag telkének minden kincsét, halálában vérének minden cseppjét nemzetének áldozta: annak emléke bizonyára megérdemli, hogy a nemzet fiai és leányai áldozatot hozzanak érte. Herceg Ferenc a Petőfi-Társaság elnöke.» Ez a lelkes kiáltvány bizonyára méltó visszhangot kelt a közönség szívében s nem marad hazafias érzésű ember a hazában, aki meg ne hozná csekély áldozatát a nagy Petőfi oltárára. A nyeregményekben gazdag sorsjáték egy koronás sorsjegyei megrendelhetők a Petőfi Társaság elnökségénél Budapest, IX., Boráros-tér 2.

— **Az új mértékhteseítő hivatal** Zalavármegye területére nézve Nagykanizsa lesz. A hivatal vezetője időszakonként köteles lesz a vármegye székhelyén megjelenni. A hordójelző hivatalok székhelyeit még nem állapította meg a miniszter.

— **A gőzgépközlelők és kazánfűtők** legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban dec. hó 6. napján d. e. 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megmartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. ipartelügyelőséghez küldendők. II. Rákócy Ferenc- utca 2.

— **Adakozás.** Egy ismeretlen wieni úr Hajas József helybeli szállodás útján 5 koronát adott a felállítandó kórház céljaira, melyért a város közönsége nevében köszönetét nyilváníja Dénes Béla jegyző.

— **Muraközi magyarság.** Egy Muraközi városka Perlak, vagy Csáktornya kaszinójában, — írja a Pesti napló — arról beszélgettek, hogy milyen örvendetesen magyarosodik már a vidék, amely tudvaleg tele van horvátokkal. — Azt hiszik az urak? — nevetett erre egy ügyvéd. — Hát szolgálhatok önöknek egy kis adalékot ehhez az örvendetes magyarosodáshoz.

És elmondta, hogy nemrégiben beállított hozzá az irodába egy horvát ember:

— Kérek alássan, — mondotta — magyarosítani szeretnék nevemet. De hamar.

Az ügyvéd örömmel hallotta a paraszt kivánságát és mindjárt megígérte neki, hogy a lehető legrövidebb idő alatt elintézi a névmagyarosítási ügyét.

— Hát hogy hívják magát? — kérdezte.

— Cigány Mártonnak! — felelte a horvát.

Az ügyvéd csodálkozva bámult rá:

— Na és mire akarja a nevét magyarosítani?

— Hát kérek alássan — Maucsec-ra!

Ellenválasz

a «Muraköz» 47. számában megjelent válaszra.

A csáktornyai tisztelt községi bírónak a Muraköz 47. számában megjelent közleménye sötét színt vetne a csáktornyai önkéntes tűzoltó egyesületre, ha csakugyan a tűzoltóság a tűzhöz a nélkülözhetetlen létrát el nem hozta volna. Igen is a tűzoltóság nem tudván bevárni a fecskendő továbbításához szükségelt lovakat, önmaga vonta a fecskendőt a helyszínére, de a géptoló létrát nem látta szükségesnek azonnal a tűzhöz szállítani, azt a szertárban hagyta és miután ezen létrának szüksége csak a melléképületek felülvizsgálatánál merült fel, akkor szállítottat az a tűzeset helyszínére. Azouban a többi létra letelejtől alkalmaztatott az oltásnál.

Hogy a csáktornyai önkéntes tűzoltó egyesület nem habtkolt szervezet, azt mindenki tudja; de tudja mindenki azt is, hogy az egyesület tagjai sem lehet katoná módra vezényelni s arra sem lehet őket vezényelni, hogy lovakat helyettesítsenek, mikor a község tanácsa rendeletéből ezen lovak általánának rendelkezésre, melyek fölött a községi bíró úr rendelkezik, de a lovak kocsisa is alája rendelt köze.

Ilt kézzel fogható a különbség a tűzoltósági tiszt helyzete s a tisztelt városbíró úrnak állása között.

A csáktornyai tűzoltóság tisztjei és többi tagjai önként és életük feláldozásával buzgólkodnak embertársaik vagyonának s életének megmentésénél és nem a trójai háboruk idejéből való fehér lófarkas csakóiban való feszleges kedvéért. Egyesületünk buzgó mentési eredményeként eddig a tűz csak a tüzet fogott tárgyat emésztette el, de a szomszéd épületekre soha sem terjeszkedhetett, a bátor mentés gátat vetett a féltelmetesen emésztő elemnek.

Különben, ha a tisztelt városbíró úr irigye a tűzoltósági csakónak, szívesen engedjük azt át neki. De úgy látszik, sokkal jobban szereli a tüzet távolról nézni s messziről igazgatni zsebben tett kézzel, mint sem ott tényleg a tüzet oltani.

Azért tisztelt városbíró úr sziveskedjék tudomásul venni, hogy a város azért tartja a lovakat, hogy több teendői között a tűzfecskendőt vonja a tűzeset helyszínére, a lovak kocsisa felett a városbíró úr rendelkezik, nem a tűzoltó egyesület tagjai.

Ennélfogva ajánljuk Önnek a tűzoltóságot vezényszavával tényleg támogatni s akkor több hasznára van a reá bízott közönség intézményeinek, ha a város kocsisát vezényli a lovakkal a tűzfecskendőhöz való kellő időbeni megjelenésre, mintsem a tűzoltóság tisztjeinek csakóit méregeti.

A csáktornyai önkéntes tűzoltó egyesület képviselőiben:
Nuzsy Mátyás elnök, Pálincás Sándor jegyző, Masztnak József I. parancsnok, Kristofics Károly II. parancsnok, Meider Albert maszó parancsnok, Kercsmár Nándor fecskendő parancsnok, Prusatz Alajos, Salón Péter tűzoltó egyes. képviselőik.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatekom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to svaku nedelju.

Predplatna ožna je:
Na celo leto . . . . . 8 kor
Na pol leta . . . . . 4 kor.
Na četvert let . . . . . 2 kor
Pojedini brčji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fa računaju.

Odgovorni urednik:
RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:
BEZENHOFER MIHALY

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Medjimurske škole.

(Konec.)

Nazadnje dojde još jedna velika težkoća, koja najviše terši puka, i to je materijalni stališ naših medjimurcov. — Samo jedan pogled hitimo na današnje Medjimurje, kak stoji vu materijalnim stališu i odmah nas nekaj prime za srdce. Sparkasse se zmažeju a ljudstvo ide doli sve bolje i bolje. — V najvećših občinah nenajdemo deset gazdov, koji nebi bili zaduženi. Sve poprek, križ-kraž podpišuju jen drugomu vekslina Mlajšina nam odide vu Fiamu, v Trst, na streku. Zakaj? Ar doma nemre živeti. Najglasoviteši imetki su rezfalanati; de je negda jeden gazda bil, ve jih je pet na gruntu. Ljudstvo se povnaža, a imetek je, koj je i predi bil. — K tomu dojdou svakuformo naplaćki, občinski, varmedjinski, orsaćki, sve se mora naplatiti, a z česa. — Samo pitajmo občinske notarjuše, kuliko potroška plaćaju denes, i kuliko su plaćali negda. — 40—60 procentov, a negdi i forint na forint. — Onda kak moći potrebuvalu od takvoga puka, da još vekše terhe hili na se tam de je ne krvavo potrebno. Dece je od dneva do dneva više i više; zakon odredi, da se tu i tam mora podiči škola, da dece nezraseju bez svakoga navuka, kak divjaki. Jesu mesta, de 300—400 dece padne na jednoga učitelja, a opet su celi kuti bez svake škole. — Ljudi kriviju gospodu, v prvim redu orsaga, zakaj se nepobrini za to. A doma ga moguće gospodin rezgovarja, nedaj se podlogu nikomu, neveruju nikomu,

koj te navuča na to, da posli molbenicu k orsagu, naj ti školu podigne. — Bog te oslobodi! Pak kaj bi mi s orsaćkom skolom! To ne to! Bolje da si mi sami zadjrdjemo školu svojim stroškom, barem bumo mi gospoda; zaberemo si učitelja kakšega mi očemo. Tam je kravarija, onu samo malo moramo predelati i evi ti škola. Za navučitelja bu dobro. — Damo mu 400 korun v penezi, dva—tri klaftre mehki drv, nekaj zrnja, bažola, povesmo i gotova je stvar. Kčemu nam prositi od orsaga pomoć, onda smo već prodani! — Na svakoga dojde na leto 2—3 korune za plaćiti, i stvar je svršena.

Kaj slēdi za tim? Ljudstvo se preboji stroška i nedela nikaj. Kravarija ostane na mestu, kak je bila; merica lukna v škrinji, povesmo na stanjgi. A deca? Je, ona naj budu tak, kak su bila. Ali itak ne! Zemeju si kakvoga lončara, ili zidara, koj se već navoljil svoje meštrije i sprobal već zla kak dobra, pogodiju se znjim od svih svetcov do Jurjeva za 5—60 korun-i etto ti učitelja. V kravariji je ran dobro mesto za školu; poda malo zmažeju s žutom zemljom, zabijeju nutri par količov, na nje položiju tablu, pred njom z jedne sedmače stolicu i razred je gotov. I gospon »prefesor« vući redovito iz starih kalendarov čitati; malo računati onda pisati, — i kaj treba već selčanu. Samo naj znaju lēpo Boga moliti i gospodin su zadovoljni, bolje kak da bi tam sposobna, redovita orsaćka škola stala s diplomiranim učiteljom. K čemu tol Niti se jen nebu vućil za fiskaljuša.

A de je javna škola, — Jen učitelj i dve—tristo dece, tam se opet mući učitelj čez leta, bez pomoćnika. Zakaj? Zato, jer gospodin sve sile upotrēbiju, da puka odvratiju, da prosi pomoć od orsaga, nego ili naj hitiju na 50—60 procentov potroška još 10—20, ili naj ostane sve tak, kak je je. — I najvećkrat je tak. Mestu, da bi rekel: Čujete, dragi farniki, ja vidim vaše težkoće vaše nevolje; naplaćkov dosta, a dohodka malo. — Dece imate vnogo, koja bez svakoga navuka odraseju gori. Meni na srdcu leži dobro vaše dece, koja budu po vremenu nas klela, da smo se ne pobrinili za nje, dok su za navuk bila, i tak su ostala slēpa, zapušćena. Dēnes se svi narodi boriju, da na čim vekši graduš zdigneju znanost osobito prostoga puka. Koj narod je vućeneši, nazobražneši, leži dojde do blagostanja. — A to je dužnost podpomagati svakomu čoveku, koj je postavljn, da vodi puka, a osobito meni, kojemu je zvanje skrbiti se za hranu vaše duše. Vidim da vi sami od sebe ni ste mogući podignuti hižu znanja, izobraženosti, jer ste opteršeni s drugimi težkoćami, zato vas prosim, da se obrnemo za podporu k onomu činbeniku, kojemu je sveta dužnost pobrinuti se za blagostanje svojega naroda, i to je država. Nekaj mi, nekaj orsag, i podigne se cirkva svetlosti, znanosti, v kojoj nedužna dećica, moje male ovčice dojdou do duševne hrane.

Dē takov navuk čuje puk od svojega duhovnoga pastira, tam se i vidi napredek vu svakim pogledu. Ja mislim, da gladnomu je sve jedno, od koga god dojde dar,

Z A B A V A.

„Zabavno spričavanye“

Zišla seje štirinajstog dana
Vu szeptembru družba izabrana
Sprajli su se skupa vu partiju
Pri kerčmaru Robanu Gustiju.
Zabav ova bila na gotovo
Neg zbog česa pitanje je ovo?

Nego ve se bude rezložilo
Zbog kojega zroka toje bilo
Jeden dečko Varga Gjura zvani
Med finance v službu bil pozvani,
Kad je njemu zadnji večer došel
Da iz doma v službu hode pošel
Priatelje nato skup je spravil
Predi nego z doma se odpravil
Ljēpu zabav skupa su imeli
Dosta vina donesti si dali

Žulić István pajdaš mu poznani
Na zabavu bil je tam pozvani
Družba kaj bo vesela i jaka
Pozvali su Pištu Hajdinyaka
Pozval si je i Čmerlec Andraš
Od mlada si vernog pajdaša
Do jutra je ova zabav bila
Kaj se družba skup veselila

Varga se je pajdašom spričaval
Morebiti zadnji govor daval

Jer ta služba zapoveda iti
Makar glavu moral bi zgubiti
Prepisa se mora vāk držati
I junaćki se oponašati
Većkrat takaj nato se namēri
Pri duhanski „šverci“ jesu gavalēri
Ki nepaze zakon, nit pošćenje
Nek financu zeli bi življenje
Zato dobro mora se držati
Ako more takve obladati

Već od toga nabom pisal dale
Makar nesu ove stvari male
Nego zabav dalje opišujem
I do kraja vun ju očitujem.
Pred svakem je bila puna čaša
Pili su za zdravje pajdaši
Svi su ovu imeli mišljenje
Bog obćuvaj nyegovo življenje
Roban Gusti stal na zadnje gori
Ljēpe rēči njemo je zgovoril
Za kajemi čaše svi podigno
„Ejjen“ Varga svi skupa izkriknu

On pak nad tem kruto se raduje
Robanu za govor za hvalljuje
I svem skupa ljepo se zahvali
Zato ljubav kaj su mu zkazali
Istom v jutro se štom rozhadjali
Varga Gyuri svaki ruke dali
Žulić István hoće to imeti
Ovo zabav vu novine dati
„Megjmorja“ kajti on „Član“ biva
I predplatnik istina je živa

To izrača pesniku Selini
Da naj on se zato stvar pobrini
Naj on stoga složi jednu pesmu
Kaj bo svaki razmel očivestno
Da svaki „Član“ rekel bo z veseljem
Nad tom pesmom „Varga Gyura Ejen“

Jeden predplatnik
iz Alsó Domboru.

Joška nebude čizmar.

1782-ga leta je drugaćki svēt bil, kak ve. Na primer, da je Baranaci Gregor, gazda vu Šomoš vulci odlučil, da svojega sina za čizmarskoga inoša da, se je čeli Nagykároly varoš sbunil. Kak to? Jeden paraski bukveš, ako mu je prēm japa dobrostojeći gazda, oče med poštene meštre stupiti, koji su svi, od prvoga do zadnjega plemenitaši? Takov oče trgovati vu čizmarskom kipu, gde — koj je ni plemenitaš, još nigdar mesto ni dobil? Za rēsna prepadne svēt, ako se i takva bezbožnost pripetiti more.

Vu onom vremenu je niti čizmarski inoš ni mogel biti golo gut. A parast pak osebujno nē. Iste vekše škole su bile pred njim zaprte. Parast nek ostane parast i boćkoroš. Punktum.

s kojim se nahrani, samo da negladuje. Kaj takvomu koristi, ako mu velim, čuješ od ovoga neprimi nikakvu milostinju, kajti ov je meni i tebi neprijatelj. A da me zapita. a čuješ, na hrani me ti, i ja mu velim, je ja ti nemrem dali, jer nemam, samo gladuj dalje, kaj bu rekel? Ako je spameten, obrne se vkrej od mene i pruži ruku onomu, koj ga reši nevolje, glada. — Tak smo i s školom. — Vnogi svećenik neda farnikom da se obrneju za polešćicu tam, de je čaka, a on sam jim nemre pomoći. Farniki nemreju, ar imaju na sebi dosta terhov, a on još menje i onda niti sim, niti tam, ostane sve, kak je bilo. — Jeli je takov prijatelj puku? Ne. —

Već sedemnajsto leto se bavim s školskimi stvari, poznam sve okolnosti državne i konfesionalne škole, tak nemre nišči do mene reči, da neistinite reči govorim. Bil sam v jednoj i drugoj školi; odkril mi je učitelj, odkril puk svoje težkoče, de ga i kaj ga boli, tak morem reči, da poznam položaj naših medjimurskih škol, kak stojiju.

Ne je moj cil, da svaka občina ima uprav orsačku školu; de občini dopuščaju financijalne okolnosti, da si iz svoje jakosti podigneju školu, — budi ona konfesionalna, ili občinska — a nekaj jim bude. Niti to nevelim, da v konfesionalnoj školi nebi pokazal moguče učitelj takov napredak, kak v državnoj — o ne — samo potrebujem, da na stolino i stotino dece neostane bez navuka.

Zato se mi izvauredno lepo vidi, da morem pokazati v našim Medjimurju na takvoga peblanušu, kojemu za istinu na srdcu leži kultura medjimurskoga puka.

Idimo po ovim putu, i odpremo izvor znanja, put izobraženosti pred stotinom i stotinom dece, koja bez svoje krivice rasi leju bez svakoga navuka. — To naj stojpred očmi svakoga čoveka, koj je odredjen, da vodi puka i onda se nebumo tužili na naše drage Medjimurce, da su zaostali vu kulturi.

KAJ JE NOVOGA?

— Oštra naredba za željezničke službenike. Kossuth Ferenc, trgovački ministar je jako oštru naredbu dal vun za

željezničke službenike. — Dokazano je, da se jako gustoput pripečaju nesreće na željeznici, kaj za sobom potegne na jezero i jezero koru, kvara, i kaj je najžalostneše, da večkrat i nedužni ljudi ostaneju mrtvi poleg nepazljivosti željezničkih činovnikov. Zbog toga je opozval ministar sva ravnateljstva, do od se dob najostrije paziju na službenike i ako bi najmenjšu falingu spazili, da jen ili drugi službenik zapušču svoje dužnosti, odmah se mora deti pod izragu. Ministar veli, da niti jednomu neodpusti kaštigu, koj bi poleg svoje nepazljivosti zrokuje kakvu nesreću. Odredi, pa pri svakoj nesreći mora direkcija oštru izragu podići proti svim činovnikom, i odmah tužbu dati k sudu, da i tam primeju zasluženu kaštigu. Za željezničke službenike — veli naredba — se korman dosta lepo pobrinul, zdi gel njim je plaču i spunil njim je sve prošnje, kaj je samo bilo moguče spuniti, zato i more od njih potrebuвати, da se točno držiju svojega reda. De čovečji život visi na koncu — kak na željeznici — tam moraju imeti pazku svi službenici, koji su postavljani, da čuvaju život putnikov — da se nepripeti nikakva nesreća.

— Opet cigani. Nemine den, da nebi čovek čital kakovu lopovštinu od ovih zakadencov. Još se dobro sečamo na današnje cigane, koji su na grozoviti način zakalali krčmara, njegovu ženu, jednu mladu pucu i jednoga foringasa. Ovi već sediju v reštu, samo to je škoda, da su nje ne obesili na prvu vrbu. — Ve opet čitamo za jeden sramoten događaj, kaj su napravili s jednim pucem v Belenješu, blizu Nagyarada. Jedna Papp Marija zvana puca je otišla v petek tjedan vun na polje po krumpira. Na putu se sretala s cigani, koji su se na kordeli peljali čez polje. — Da je do prvih kol došla, cigani sposkaceju doli, zgrabiju pucu, zvežeju njoj ruke, vu vusta porineju jen canjek i hitiju nju na kola. — Puca je odmah omedlala i stopram pri Szudriču došla k sebi, da su njoj canjka vun zeli iz zub. Četiri kola su stala oko nje. Pucu zemeju doli iz kol, odvežeju njoj vuzinca a zatim nju prosiju, da naj stane med njihovu bandu, onda njoj nikaj nebu, nego ako k tomu neprevolji, onda budu nju

na smrt mučili. Puca je niti čuti ne stela od toga, nego počela se plakati i javkati. Na to skočiju k njoj cigani sbatinami i počeli su nju biti, tući, a ciganice su strgale z nje svu opravu, i počele su nju sci-pavati i lasi natezati. Po času su cigani otišli spat i jednoga dečkera postavili k njoj, da nju straži. Ali ovoga je prijel drem i zima mu je bilo, zato se potegol v jen šator a pucu je ostavil samu. — Kak je puca vidla, da nju nišči nestraži skočila je doli zkol i kaj je mogla skočiti, bejzala je gola, bosu čez polje proti Dragonješdu. Tam su celu stvar javili žandarom, koji su se odmah spravili na put, da poloviju cigane.

— Kolera. V Szent-Pérváru, kak smo već spisali, je kolera pobirala ljudi. — Ve, kak odonud pišeju, je kuga henjala. Od pollam, kak je nastala kuga, je zbežalo 8 jezer 19 ljudi a vumrlo tri jezere 269. Vu varaških špitalu leži 199 ljudi, koji su v koleri zbežali.

— Kak globoko je morje? Platel zvani nemški šif je meril na Tihim oceanu vodu, kak globoko je morje. — Pri Salamon otoki je glubočinjav 8 jezer 45 metrov velika. Ali još su našli mesto de je morje još globlješe. Pri Tonga zvanom otoku je morje 9 jezer 6 sto i 36 metrov gluboko. Tak visokoga brega ga nigde ne na svetu. — Prez inala 7 kilometrov velika glubočinjav! — to je nekaj izvanrednoga.

— Pitovljenje muhe. Kaj se i to najde na svetu? — bi pitali naši čitatelji. Je, barem tak pišeju jedne englezke novine za jednoga Smith zvanoga čoveka, koj je predstavu držal samimi nitovnimi muhemi. Takove produkcije je kazal, za koje bi slobodno čovek rekel, da se to nigdar ne pripetilo, niti nebu. — Jedne muhe su se na reč Šmitovu odmah na hrbet legle, i cukale s nogami male zvončuke; a druge su terha zdigale. Opet druge su male muhe hranile i vučile, kak se mora šetati. Najbolje gizdav Smith na jednu muhu, koja plazi na jednim vrtečim kotaču. — No mi se, samo smejemu tomu i željimo gosponu Šmitu, da ima vu sebi čim više strplivosti i č se v čaka još toga, da bude mogel s glistami ili s pavuki predstave držati. Mi mu sami pošlemo par pavukov, bez svake plače.

Ali iz Barančija je vun vdrila gizda: pak ran zato! Čizmara napravi iz svojega sina, kaj bu gud.

Radi toga zroka segne globoko na dno ladiće, gde su se cekini žutili, jednu šaku punu zagradi i vu žep dene, pak ide gospodinu Pinkóczyju vicišpano. Kaj je tam svršil, kaj ne, od toga muči pripovest, ali tuliko je istina, gda je od vicekomoša vun došel, rekel je hajduku, koj je pri vratu stražaril:

— Plemenitaš bude moj sin, i ja budem to. Vicekomoš su nju na to parolu dali.

Stém odide dimo, prime za ruku svojega sinka Jožeka i pelja ga jednako k gospodinu Szalókyju, koj je glavni čizmarski čehmester bil.

Szalóky je ran pred svojim hižum pušil. Na pozdrav je samo malo škrilaka nadigel.

— No, gazda, kaj bi vi radi?

— Velika stvar je to, pověda s veseljem gazda.

— Onda hodite nuter.

Stém su nuter išli vu čistu hižu, gde

je parasta gospodin plemenitaš Szalokysa stolcom ponudil.

— Mojega sina bi rad za čizmarskoga inoša dal.

— Kaj za čudu božju? — zdigne se naglo čehmester.

— Za čizmara, — odgovori Barančisi.

— Im ste vi parast i vaš sin je to!

— Za kratko vrēme budemo plemenitaši. Gospon vicekomoš su mi na to parolu dali.

— Tak? No dobro. Nego jeli vi znate kaj je to, osloboditi se iz moškoga reda?

— Neznam bormes.

— No onda vam ja povēm. Gda je koj odslužil pet inoških lēt, vu kojem vremenu je moral drva čepati, svinje hraniti, konje i krave česati, nosil je za gazdaricom na pijac korpu i niti noge niti ruke ni su mu se zrabile: on vrēden mladič ide dimo k svojemu japi i poišče plemenitaškoga lista. Toga lista odnese k glavnomu čehmesteru stém segurnim odlukovanjem, da detič oče biti. To je prva stacija.

— Druga stacija se stém počne, da odbeži na varaškehiže, gospodinu velikomu

sudcu, na varmegjiju i gosponu vicekomošu i tam lépo dokaže, da je od tretjega pokolenja plemenitaš . . .

— Ali moj sin nebude to! — veli gazda.

— Onda nek donese vnukovoga vnučka, morti bude on . . . Velim: dokažete, onda si preskrbite jedno pismo s pečatom, da niti vaš japa, niti vaš stari japa, niti vašega staroga jape stari japa nije činil takvoga kaj, da bi bil moral rešta podnesti. Ako ste to sve zdrkali i pisma si pribavili, onda je svršena i druga stacija. Ve je samo vu tem treba svetlost, kak se je mladič ponašal prama meštru? Jeli nije plazil črez protje na susedov vrt? Na najže špeha, sunku ili klobasice sklobat? Jeli je poslunul? Ako se niti tu ne najde falinga, onda se budemo stobom spominjali, ali predi moraš remeka napraviti. Prije sega toga moraš 10 forinti platiti vu češku kasu a pet forintov za gošćenje. Zatem se děla »remek«, kojega odredjeni meštri dojdeju k hiži kontrolerat. Gda je i to gotovo i za dobro najđeno: dojde v pelavanje na češki sednici. Čehmester govor drži, za kojem se svi skup k večerji sedneju, koju inoš

— **Grozna žena.** Z New-Yorka pišeju, da je tam jedna žena ne menje, kak 32 muže s fundala. — Ta kača je v novine pošiljala ponudbu, da se oče spoznati s takvim i takvim mužom. Koj oče s njom vu ljubav stati, naj njoj odgovori i onda nju naj pohodi. Svigar se našel aldov, koj je došel na lepek. Svakoga muža, koj je došel k njej snoboke je zamomila, za tim zela od njega sve, kaj je za zeli bilo, peneze, vuru, lanceka, prstane, a nazadnje snozom prerezala mu šinjaka i mrtvoga zakopala na vrtu. — Dugo se ne zazvedil ov grozen čin, dok se ne sam javil jeden Trulson zvani mladi čovek, koj je valual, da je on pomagat ženi zaklane ljudi zakopati i njeni vrtlar. Nadalje, da žena ima dva hiže; pri jednoj njih je 20 zakopani a pri drugoj 17. Policija je mislila da je Trulson nori, zato mu je ne štela verovati. Nazadnje je prosil da naj ga primeju i zapreju, kajti njegovo dušno spoznanje mu neda mir. Redari su ga odposlali, nego odmah su prijeli vrtlara ove žene, po imenu Lampert i rotili ga, jeli je to istina, kaj je Trulson povedal. — I on je potvrdil, da su na vrtu zakopani nesretniki; v jednim vrtu 20, a v drugim 17. Na to su odmah počeli kopati na vrtu, i našli tam 20 zakopanih ljudi. Zatim su otišli na drugi vrt i tam su našli tak, kak je Trulson povedal 17 nesretnikov. Na to su najenput vlovili Trulsona i s vrtlarom skup zaprli v rešt. Ali ženu je predi dostigla kaštiga bozja, kak bi došla v ruke svetskim sudcom. — V njenoj hiži je ogenj nastal, hiža je zgorela do fundamenta a s hižom skup i žena.

— **Koj je strelil svoju čer.** Iz Szekszarda pišeju, da je Wolf Miklos Báttaszeka skup živet na jednim kruhu svojim zetom i s čerjom. Nego deca su tak hudo podstupala starcom, da se ov večkrat bojal, da ga zakoleju, zato je prosil od političke oblasti, da slobodno drži revolvera, ako bi slučajno bil v pogibelji, da se ima s čim braniti, kaj mu je sud dozvolil. Srédu tjeđen su opet nahrupili na njega. Tukli su ga bili, siromaskoga starca, koj je v zadnoj stiski potegtel vun revolvera z žepa. — Zel se najenput prebojal, kak je spazil revolvera i odbežal vun, nego čer je nutri ostala. Otec je naperil proti njoj revolvera i sprožil. Kuglja je čer kre vuha trefila, i žena se

mora platiti. Pod večerjom cžhmester dalje govori lépo i na kraju takvu plusku da novomu detiču, da se mu oči iskriju a obraz mu oteče kak cipov.

Drugo opelavanje se med detiči obderzava takaj sa gostbom. Tu bude mladič svakim perti; na priliku: ti gospon Pišta. Pod večerjom ga zgrabiju, deneju ga na črevo pak svaki detič ga s jednom španyolskom šibom po zadnici v drapi s tom željum, da kak to, tak svaku nepriliku i nesreću nek preterpi vu življenju. Ona ide dimo, doma se leže na črevo, pošle po jednu babu, koja ga s putrom maže, dok se na noge more postaviti.

— No dragi sinek Baranci Joška, jeli očeš još čizmarski inoš biti?

Joška prime japu za ruku i veli:

— Idemo dragi japek! Predi bude smene vicekomoš kak čizmarski inoš.

Takov čuden svét je bil vu onem negdašnjem »dobrim vremenu«.

Pataki Viktor..

odmah mrtva zrušila. Wolf se sam javil pri žandari.

— **Velika bura vu Fiumi.** Koji vu Fiumi delaju, oni znaju, da tam dva pogibeljni vetri pušeju, kak »bóra« i »sirokko.« Bora je mrzel i strašno silen viher, koj črepa meče doli z krova, drevje puče vun iz zemlje, a sirokko je sahi, topel veter, od kojega se čovek tak čuti, kak da bi ga štel zaguliti. Ve — kak pišeju novine — več par dnevoj podjedno puše bura, — tak da šifi nevupaju vun iti na odprto morje. — Ove dneve su se dva mladiči spravili s jednom frajlicom v ladju, da budu se vozili po tihim morju. — Ali za kratko vréme je nastal takov viher, da je mladiče odtilar na odprto morje. Zabavad su vesdali, viher je jakši bil. I bili bi se vtopili, da nebi došel na sreću ta Liburnia zvani šif, — koj je meutual od smrti mladiče i mladu frajlicu.

— **Zlata meša v Rimu.** Sveti otec papa je na dan petdesetgodišnice — denes tjeđen — zlatu mešu služil vu cirki sv. Petra. Po meši su došli pred njega deputacije, da mu gratuliraju i prek daju svoje dare.

— **Nagla smrt.** Mutvar Imbra, birova Bottornya občine iz 17-ga ovoga meseca na nagloma vumrl. Šlag ga je trefil, i od tega je moral vumreti.

— **Nesreča.** Zdravec Jožefa iz Janošfalu pet let star dečec, Francek je 16-ga novembra tak nesrečno doli opal iz postelje, da si je svega hrbta i glavu stukel, tak, da je za fertalj vure vumrl.

— **Susedovi voli.** Kondor Janos i njegov rodjak Kondor Istvan su si jako bližnja rodbina, k tomu susedi: obdevjih hiža jedna kre druge stoji, bez toga, da bi med njimi i najmenši plot bil. — Tak se pripetilo, da se Kondor Janos, vujček Kondor Istvana pod stare dni oženil i zel si je mladu ženu. — I Kondor Istvan je bil oženjen, ali kam huje, kak njegov vujček. Štefova žena je bila stara, sera a on mladi. — Da se mu vujček oženil, naš Pišta se većput prešetał prek, kak se već to dobromu rodjaku šika. Ali to je ne bilo pri njem dobro, kaj je ne srce na lancu držal i tak se pripetilo, da se Pištovo srce vužgalo a i njegove mlade vuje. Poleg toga se pripetilo, da je Kondor Janoš jenput zadržičil svojega rodjaka, Štefa, da se s njegovom ženom kušoval i obinjuval. — Štef se prebojal srama, i grdič jezikov, zato da ne bude nikakova pečkarja, obečal je svojemu vujčku dva lepe vole, samo zato, da bu liho i nepové nikomu kaj se pripetilo med njimi. Janos je privoljil k tomu i drugi den je išel po vole. — Ali onda je već i rodjak drugač govoril, nikaj je ne štel znati od pogodbe, još, da pokaže, da se nikaj neboji, zgrabil je za željezne rasuhe, i tak je pernatil vun z štale svojega vujčka. — Pisma ga ne bilo od toga, kaj si je štel, otištel je dimo, dobro nagjonjal ženu, a zatim dokončal vu sebi, da si sprvom priliku spuni volju nad rodjakom. Za kratko vreme su susedovi lépi volji vcrkli i ve je Kondor Istvan prek dal kraljeskomu sudu svojega vujčka, kajti je dosvedočeno, da je Kondor Janoš zagiftal vole.

— **Špitala Čakovcu!** Vu zadnjim broju v magjarskoj strani čitamo, da se v Csáktornya pripravljaju, da zazidju špitala. i to takvoga, kak je v Gracu i Varaždinu. Več nabiraju za to peneze po družtvenim putu, i do ve se više našlo, koji su se po-

zurili pod aldovati na ov plemeniti cil. — Medjimuru krvavo potreben špital, onda nebi bili presiljeni ljudi svoje betežnike Varazdin ili v Gradec peljati, de nejemljeju gori naše ljudi s najveškum voljum. — Zato bi dobro bilo, da ovu stvar nebi dali zaspati tak dugo, dok se nesvrši ono, kaj svi željimo. Čelc Medjimurje mora aldovati na to, samo tak se moči nadjati, da se toga včekamo.

Novi Kolendar. Naš novi »Medji-

murski kolendar« za prosto lje to 1909. već se je pojavil. Našega kolendara, koj sad v XXVI-om tečaju stupa, mi i v tekućem ljetu s povjerenjem ponudimo našim poštuvanim čitateljem i svim dragim medjimurcem. Kaj se vu ovim kolendaru najde: pripoviesti, gospodarstvene diele, članak, ućenje i. t. d. to su sve medjimurski književniki pisali, kojim na srdcu leži, da naš narod sve dobroga i lepoga čita vu slobodnim vremenu iz ovoga kolendara. Podupirajmo dakle ovoga kolendara, koj se dobiva pri Fischel Fülöp (Strausz Sándor) knjižaru u Csáktornya. Čena mu je 40 fillér.

— **Koj se štel zaklati.** Štrigosi dopisnik piše, da se tam Repinec Ferencz, poljodelavec hotonce štel skončati. Zel je sobom jednu britvu, da bu si šinjaka prerezal, kajti je već zdavnja ne bil zadovoljen svojim stališom. Predi, kak bi ostavil toga svéta, se je onak pošeno napil. Ali ne mu je zišlo dobro, kajti si je samo zarezal šinjaka i da je došel doktor, zepal i skup zašil mu je ranu, i tak ga je oslobodil smrti, koju je on tak željno zval. Ve ga v Muraszombatu v špitalu vraćiju.

— **Ugenj v štacunu.** Pri Fink Ferenczu, čakoskim štacunaru se pripetilo 21-ga novembra v jutro, da se mu je roba, od česa, to ne znali — vužgala. Sreća, kaj su ognja najenput spazili, drugač bi čeli štacun zgorel.

— **Samoubojstvo.** Török Lajos 25 let star rafunkerar iz Štrigove je došel 18-ga novembra v Čakovec, i tu se v bludištu strelil. Török veli, da je to zbok Kucori Marišec napravil, v koju je bil jako zaljubljen. — Kuglja ga je ne skončala, samo težko vranila, zato su ga odmah odpeljali vu varaždinski špital.

— **Bitvine** 4-ga novembra su Zdravec Jožefa tak zbili, Bukovec Mihály iz Zalaujvara i Novák Lovro z Belice, da je osem dni moral v postelji ležati. — A Kuršan Imbru z Csáktornya je Bobati János v pičil s kosturum 16-ga novembra, a tri pajašji, po imenu Fehér János, Biró Mihály i Herzensyák Márton su ga s rukom tukli, tak, da bu dugo moral ležati, dok ozdravi. Svi vitezi su prek dani kr. kotarskomu sudu.

— **Od redarstva.** Galovics Pavla, stepihleba iz Selnice su žandari 10-ga novembra prijeli i prek dali kotarskomu sudu, kajti je od Knezovics Viktora barona 20 korun vkral z pod zaklepa. — Isto tak su prijeli Bogdan Viktora iz Varhegya, kajti velju za njega, da je od Nagy Lajosa v Kotoribi 50 korun vkral i žnjimi skočil. — Od Baráth Janoša v Muraszerdahelyu su nepoznani lopovi 16-ga novembra v noći do 2—3 kile dohana odnesli. — Žandari su odmah izragu podigli i zazvedili da su té srakoperi v Muraszerdahelyu i to: Rob Andraš (Kontrec), Rob Andraš (Marković) i Baráth Valent. Žandari su tak dugo rotili te dečkere, dok su ne pripoznali, da su krivci. — Svi tri su prek dani sudu.

Gabona árak. — Clena žitka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	22 50—
Rozs	Hrż	16 60—
Arpa	Ječmen	14 50—
Zab	Zob	16 00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	14 60—
Fehér bab uj	Grah belí	16 00—
Sárga bab	zuti	14 20—
Vegyes bab	zimešan	14,00—
Kendermag	Konopljenoseme	18 00—
Lenmag	Len	22 00—
Tökmag	Koščice	25 70—
Bükköny	Grahorka	16 00—

Vadászok figyelmébe.

fegyverek, revolverek

30—50 százalékkal

olcsóbban kaphatók nálam, mintha másutt részletfizetésre vásárolna.

Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzőkönyvet Halászlát, vadászati, torna, vivó és egyéb felszerelésekből állandóan dús raktár.

Földes L.

fegyver és sportcikkek üzlete.

Budapest, II. Rákóczy-ut 6.

Naponta 100 csomagot küldök vidékre. 20 koronán aluli rendelések, csakis a pénz előzetes beküldése mellett, eszközölhetők. 607 44—52

Muraszentsmárián egy, üzletnek igen alkalmas

uj ház

3 szoba, konyha, kamara, éléskamara, pince stb. gazdasági hozzátartozó épülettel

eladó.

889 2—3

Bővebbét:

Novák Mihálynál.

TATAI BRIKET

kitűnő szobafűtési szén

jutányos árban

azonnal szállítja:

Magyar Általános Kőszénbánya Részvénytársulat.

Budapest, V., Erzsébet tér 19.

888 2—2

STOCK - COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,

BARCOLA.

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt. 856 5-52

Kapható minden jobb üzletben.

Egy és kétéves szőlő oltványokról különféle sima és gyökeres vad-vesszőről

szőlő kimutatás megjelent.

Kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve megküldi a Vállalati szőlőtelep BILLÉD, Torontálmegye.

Igazán HONI gyártmányú

kosár és fonott bútorok,

különösen utazó-, kettős fedelű és egyéb kosár, továbbá gyékény, vessző, spanyolnád és bambuszából készült gyönyörű kivitelű butor, végül változatos dísz tárgy jutányos áron kapható:

Kosár és fonott-butor telepen

788 3-20

MURAVID.

Állomás:

Kotor-Hisódomboru.

Kívánatra árjegyzék ingyen és bérmentve.

Tengerinek

gőzgéppel való lemorzsolását és darálását ellogadja

Varga Sándor

Bányavár (Peklenica).

Kuruzi

s paromašinom sposobno doliručdenje i prekrupjenje (šrot) primi

Varga Sándor

u Bányaváru. (Peklenica).

890 2—2

Oglas.

895 1—2

Daje se na znanje, da ima na prodaji vu mesto tako zvano „MEKA“ kraj Szentmárta jedna krčma

iz engedělom prepadajuč 3 mekote zemlje, okolo hiže 2 hiže, 1 kuhinja, kljět, pivnica, štala, kotel i škednja vekovečino bude se prodalo ili za gotovi novac ili na splaćanje poleg pogodbe, što bi želil kuriti, nek se opita na:

Markovics Gašpar vu Alsómihályovecz.

234/908. Arverési hirdetmény.

Alolirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járás-bíróság 1908 évi Sp. II. 114/3 számú végzése következtében Dr. Olop Mór illetve Dr. Tamás János perlaki ügyvéd által képviselt Bassa András javára Ziegler Lajos ellen 150 kor. s jár. erejéig 1908. évi jun. hó 25-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján föliloglalt és 961 korona 60 fill.-re becsült kövélkező ingóságok, u. m: ló, szeker, kocsí, teknyók, hordók, szobabútorok, üzleti felszerelések és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bíróság 1908. évi V. 263/3 számú végzése folytán 150 kor. — fill. tőkekövetelés, ennek 5 %-os kamatai és eddig összesen 82 kor. 61 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Pálovecen alperes lakásán leendő eszközésére

1908 évi december hó 7 napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 s 108 §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legelőbbit ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Perlakan, 1908. évi november 22.

Iparos s kereskedő előfizetőink czégét
a rovatban díjmentesen közöljük.

IPAROS és KERESKEDŐ előfizetőink névjegyzéke.

Iparos s kereskedő előfizetőink czégét
a rovatban díjmentesen közöljük.

Bádógos:

Hübsch Manó, (faezéraktár) Csáktornya
Dorner Sándor "

Bőrkereskedő:

Mayer Testvérek, Csáktornya

Borbély és fodrász:

Nádasdi Nándor, Csáktornya
Mik Szilárd, "

Mézeskalácsos és viaszgortyaöntő:

Tihanyi Mihály Domasinecz

Butorraktár:

Schwarz Lipót, Varaždin
Butor és koporsóraktár.
Horák Odón Csáktornya

Czipész:

Masztak József, Csáktornya

Divatáruhá:

Liszt és Brodnyák, Stridó

Eredeti Singer varrógépek:

Singer Co., Árpád-utca Csáktornya

Épület és műlakatos:

Rosenberg Sándor Csáktornya

Férfi szabók:

vaasics gnác, Csáktornya
Bedics Ferencz, szabó Csáktornya

Férfi és női divatárak:

Zrinyi Viktor, Csáktornya

Fűszerkereskedések:

Schwarz Mór kereskedő Drávavásárhely
Todor R. utóda, Csáktornya
Gráner Testvérek, "
Mráz testvérek, "
Ifj. Premecz Miklós, "
Sostarics Pál, Perlak
Szeiverth Testvérek Szombathely
Vesselényi-utca

Kávéházak:

Hajas József, Csáktornya
Horváth Géza, "
Gerstmann Lipót, "

Kékkfestő:

Scheiber Mór, Csáktornya

Kőfaragó és sirkő készítő:

Tersztenyák Bódog, Csáktornya

Likörgyár:

Hochsinger M. és fiai Csáktornya
készíti a híres »Gloria« sósorszeszt
12 üveg bérmentve 5 korona

Mészáros:

Nuzsy Mátvás, Csáktornya

Órás és ékszerész:

Pollák Bernát, Varaždin

Pezsgőgyár:

Muraközi pezsgőgyár, Csáktornya

Pék:

Stolcer József, Csáktornya

Szállító és deszkakeresk.

Löbl Mór és fia, Csáktornya

Tejet és tejtermékeket

Csáktornyára hához szállít
Bányavári gazdaság.

Üveg és porcellánkeresk:

Tódor. R. utóda, Csáktornya.

Uri- és női divat, játék és diszműárak:

elemen Béla, Csáktornya

Vaskereskedés:

Vászonkereskedő:

Szivonesik Antal, Csáktornya

Vendéglők:

Deutsch Adolf, nagyvend. Drávavásárhely
ovács Mihály korcsmáros Drávavásárhely
Hajas József, Csáktornya
Pecsnornik Ottó, "
Hencsey Gábor, "
Antonovics József, "
ecsey Albert, "
Borváth Mihály (Fehér galamb) "
Horváth Géza, "
Helemen Imre, "
Mráz Jenőné, "
Prusztáz Alajos, "
Deutsch Zsigmond, "
Schlesinger Mór, "
Mihálics Ferencz, "
vendéglő a vasúthoz

Singer Salamon, Szoboticza
Salchbrenner Ferencz, Stridó
öjtöry János, Nagyfalu

Szabadalmazott »Kristály« borszűrő gyár:

Herczog Sándor vasuti vendéglős
Csáktornya

Nyári mulatóhely:

Ifj. nortzer ároly vendéglője Szentilona

Zongora készítő, hangoló és raktáros:
Wogrincics Ferencz, Nagykanizsa
Erzsébet királyné-tér 10

Könyv-papír- és zeneműkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet: Strausz Sándor Csáktornya.

fischel fülöp (Strausz Sándor)

könyvnyomdája

Csáktornyan,

a legujabb gyorsajtókkal és segédgépekkel van
felszerelve.

Etvállal minden néven nevezendő könyvnyomdai
munkákat, a legjutányosabb árak mellett.

Könyvkötészetében

mindennemű bekötések

a legpontosabban és jutányosan készítettnek el.

**Szőlőoltvány, amerikai és hazai
vesszőeladási hirdetés.**

A nagyméltóságú Földmivélsügyi Miniszterium
60900/1906. számú szokványrendelete szerint
válogatott első osztályú sima és gyökeres

**Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és
Vitis-Solonis**

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra ne-
mesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a
legkiválóbb bor és csemege fajú

gyökeres fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők ke-
rülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

**Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége,
Capolca, (a Balaton mellett.)**

859 6-26

Sárcipők

a legjobb minőségben kaphatók.

T. CZ. 886 2-4

Van szerencsénk a n. é. kö-
zönséget értesíteni, hogy készít-
ményeink Csáktornya és vidékén
való egyedüli elárúsításával
Kelemen Béla ottani divatáru
kereskedőt biztuk meg.

**Kobrak czipőgyár
VÁCZ.**

Hivatkozással a fenti sorokra,
tudatom, hogy a legjobb készít-
ményeket minden kivitelben
állandóan raktáron tartom.

Teljes tisztelettel

Kelemen Béla
férfi- és női divatáru üzlete
CSÁKTORNYA.

!Amerikai puder egyedüli elárúsítója!

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

egy régióknak bizonyult házissor, mely már
sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek
bizonyult küszvényéni, oszónál és meghűlé-
seknél, bedörzsöléskeppen használva.

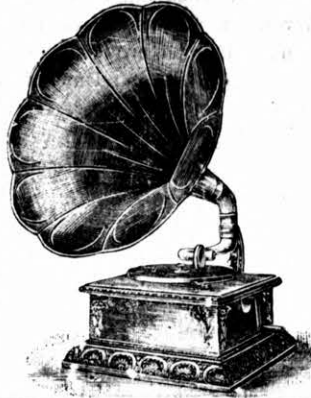
Figyelmertetés. Silány hamisítványok
miatt bevásárláskor óvatosaak legyünk és csak
olyan üvegeket fogadjunk el, mely a „Horgony”
védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellá-
tott dobozba van csomagolva. Ara üvegekben
K-80, K 1.40 és K 2.- és ügyszólván min-
den gyógyszerertáiban kapható. — Főraktár:
Török József gyógyszerésznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany oroszlanhoz”,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Hirdetések

felvétetnek e lap
kiadóhivatalában.

= Vendéglősök részére! =
Tü nélkül játszó

Gramofonok

automatikus gramfonok

melyek csak 10 fillér bedobása után játszanak.

873 5-6

KAPHATÓK:

jutányos áron, részletfizetésre

GRANER TESTVÉREKNÉL
Csáktornyan.

Egy új lakház

mely 10 évig adómentes, több
házhely, továbbá egy régibb
ház melléképületekkel, azonki-
vül Horvátországban egy na-
gyobb földbirtok esetleg
holdanként is eladó.

Bővebbet: 862 5-5

Kántor Bernát, Csáktornya.

Jedna nova hiža

za stanuvati, koja je do 10 go-
dine oslobodjena od porcie, več
kučne mjeste, nadalje jedna sta-
ra hiža postrianizidinami, osim
toga u Hrvatskom jedna vekša
zemljište imanje slučajno i na
mekote je na prodaju.

Izobiljnese pri:

Kántor Bernatu u Csáktornya.

1493/908.

892 1-1

Hirdetmény.

DRÁVAVÁSÁRHELY nagyközség képviselőtestületének XII.
jkv. 1493./jzö. 908. sz. véghatározatában foglalt megbizás folytán
közhírré tesszük, hogy a nagyközség tulajdonát képező

Drávahídi korcsma

és tartozékai 1. évi december 10-én d. e. 9 órakor Dráva-
vásárhely nagyközség házánál 800 kor. kikiáltási ár mellett nyil-
vános árverésen 1909. évi január 1-től egymásután következő
4 (négy) évre bérbe fog adatni.

A feltételek a község házánál betekintheők.

Drávasárhely, 1908. évi nov. 23.

Marinovits Ferenc
községi jegyő.

Novák János
községi biró.

Értesítés.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, hogy kávéházam kezelését — megrongált egészségi állapotomra való tekintettel, folyó évi december hó 1-től ideiglenesen, **Prucker Gyula** úrra bízom.

Csáktornyan, 1908. nov. 28.

893

Kiváló tisztelettel

Gerstmann Lipót.

Szőlő-oltvány

és vesszőről NAGY KÉPES ÁRJEGYZÉKEMET ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert csak hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökere oltványokból, amerikai és európai sima és gyökere vesszőkből, a világhírű Delaware-ből 1 1/2 millió készlet.

Olcsó és pontos kiszolgálás.

Cím:

Szücs Sándor Fia, szőlőtelepe

BIHARDIÓSZEG.

846 11-26

„M-i-l-t?” — „Papa megengedte! Nisz' valódi Antinicotin-cigaretta-hüvelyek fadobozban!”

Figyelem! Csakis a „JACOBI” jeltéssel valódi!

Minden fadoboz egy érdekes bűvészkartát tartalmaz.

872 4-26

CZIM: AZ UJSÁG
BUDAPEST, RÁKÓCZI-ÚT 54.

Fischkandel Leó szücs

VARAŽDIN, VIDOVSZKI-TÉR 4.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy Berlinben e szakmában töltött 15 esztendő után fenti helyen levő saját házamban önnállósítottam magam.

Készíték mindennemű szörme-boát, utazó- és városi bundát, lábzsákol, úgyszintén női kabátot mérték után. Bármily javítást, általában e szakba vágó minden munkát elvállalok és lelkiismeretesen és jutányosan végzem.

Elvállalok mindennemű szörmeárut szakszerű nyári megőrzésr., melyekért megfelelő anyagi felelősséget vállalok.

Legmagasabb áron veszek mindennemű vadat.

A legpontosabb kiszolgálást biztosítva, kérem minél számosabb megbízásaikat.

Teljes tisztelettel

887 2-6

Fischkandel Leó szücs.

Bővebb felvilágosítást ad szivességből Csáktornyan: Masztnak József, Kossuth Lajos-utca 13.

Törvényesen védve.

„Kangya-sósorszesz”

Törvényesen védve.

Legjobb fájdalomcsillapító, kitünő, nélkülözhetetlen háziszser bedörzsölésre.

Nagy üveg ára 1 K. 50 fill.

867 5-52

Kis üveg ára 80 fill.

Kapható: Csáktornyan a gyógyszerárban és az egyedüli készítőnél:

Szücs Sándor gyógyszerésznél Kiskomárom

Zalamegye.

(Számos elismerő levél).

Csáktornya Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság Csáktornyan.

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük, hogy 1909. évi január 6-ával megnyitjuk **hetibetét üzletágunk IX. csoportját**, amelynél:

hetenkint legalább **1 korona** (= egy részlet) fizetendő;

a befizetés **184 hétre** terjed;

a **184 hét** lefolytával minden 184 koronával befizetett részlet után **200 korona** fiztetik vissza;

a 16 koronát kitevő különbözet a befizető kamatja, a mely **5%-os** kamatozásnak felel meg;

ezen kamatnak tőke-kamat adóját az intézet viseli;

minden 1 koronás heti befizetéssel 200 koronáig terjedő kölcsönelőleg kérelmezhető adóslevélre;

100 korona kölcsönelőleg után hetenkint 14 fillér kamat (=7.28%) fizetendő;

a kölcsönvevő előlegét bármikor is visszafizetheti, a melylyel további kamatfizetési kötelezettsége megszűnik;

elköltség, elhalálozás s egyéb körülmények következtében is leszámol az intézet anélkül, hogy a befizető kamatvesztését szenvedne;

beiratási díj s költségek nem számítatnak s vidéki befizetők részére postatakarék-pénztári befizetési lapokat az intézet díjmentesen ad.

A résztvenni hajlandók sziveskedjenek ebbeli szándékukat az intézettel szóval vagy levélileg közölni, ahol is egyéb felvilágosítások is készséggel nyujtatnak.

890 1-5

AZ IGAZGATÓSÁG.